

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lilivm Inter Spinis

Sterre, Jean Chrysostome van der

Antverpiæ, 1627

Cap. XLV. De testimonio alterius virginis Elisabeth.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43032

148 VITA B. IOSEPH
nem pretiosam, cui ista prædixerat, &
in vniuersos fines terræ sui Liliij diffu-
dit odorem.

CAPVT XLV.

De testimonio alterius virginis
ELISABETH.

VIRGINIS alterius, æquè sanctæ,
& eiusdem nominis, testimo-
nium annectimus. neque enim atte-
stationes fidelium feminarum, maxi-
mè viraginum, quæ sexum pariterquæ
sæculum calcarunt (virgines Dei dico)
in tali articulo à beneuolis repellun-
tur. Breuia sunt, sed magna, quæ dico.
dilige breuitatem, magnitudinem ad-
mirare. Stabat aliquando Dei Sacer-
dos eximius, & cum prolixitate dul-
cedinis, & cum dulcedine prolixitatis
consuetæ, in maxima hiemis asperita-
te, sacrosancta mysteria celebrauit:
qui dum, infra Canonem, manibus
eueatis astaret, frigoris vehementiam
(qua

(qua alijs locis & temporibus vehementer vrgeri solebat) non persensit omnino: ita enim à seipso efficiebatur extraneus, vt membra sensibus corporis deputata, per id temporis, in ipso vacarent. Oculus nihil vidit: auris nihil audiuit: à manibus ipsis sensibilitas tactus aufugit. Interfuit tunc temporis Missarum sollemnijs, optimæ opinionis, simplicitatis purissimæ, & castitatis eximiæ præfata Virgo Christi: quæ super Sacerdote Domini cœpit vehementiùs admirari, quòd in tãto temporis spatio, quo adstabat Altaribus, tam immensam frigiditatis vehementiam non sentiret. Mirabiliter aperuit Dominus oculos admirantis, & maiori miraculo dubium admirationis eius absoluit. Fecit enim eam videre summum Sacerdotem, & verum Pontificem, Dominum IESVM, ex vna parte; & beatissimam Matrem ipsius, ex altera parte stare beatissimi Sacerdotis. Nec otiosi astabant, sed

Nota mirabiles eccl[esi]as Viri sancti sub Missæ Sacrificio.

Assistunt Christus & B. Virgo celebranti IOSEPH.

suo Ministro charissimo, in sacrosan-
 ctis mysterijs, inuicem ministrabant.
 Dexteram enim manum eius IESVS,
 sinistram MARIA tenebat; easque
 suo calefacientes attactu, frigoris eius
 vehementiam temperabant. Quid in-
 dignaris inuida incredulitas? quid fi-
 delis charitas admiraris? Vide factum;
 & * prouisionis reuelatione poteris nec
 admiratione, nec inuidia commoueri.
 Tam manifesta est veritas, ut à quo-
 cumque inuido vel incredulo dubi-
 tari non possit, beatissimum Domini
 Sacerdotem, tantam vim frigoris non
 sensisse: hoc enim corporalium sen-
 suum testimonio confirmatur. Quo-
 modo enim si frigus, ut homo, sensis-
 set, tot horis debilitatus homo in tan-
 to frigore perdurasset? Sed perstitit, sed
 perdurauit: nec igni manus adhibuit;
 nec saltem contractione digitorum,
 aut frigus temperauit, aut passionis
 aliquod signum dedit: sed neque per-
 actis mysterijs, in manibus signum
 algoris

* *Ecce*
pro visio-
nis.

ORDINIS PRAEMONST. ISI
algoris retinuit : relinquitur igitur,
quòd non sensit. Quòd autem frigus
non sensit, cuius credi potest gratia fa-
ctum, nisi Domini I E S V? Verè igitur
(etsi non fuisset reuelatione probatum)
manus tuas, Sacerdos dignissime, Do-
mini I E S V dignatio calefecit. Quis
dubitet etiam venerabilem Matrem
ministerium suo reddidisse Ministro;
quæ ipsi ignem, non solùm corpus,
sed & spiritum inflammantem, à suo
vnico Filio suis potuit precibus impe-
trare? Credo, istam veritatem pio cor-
de videntem, de visione iucunda mi-
nimè admirari, aut dubitare debere.
Perfectis itaque in feruore cordis, &
corporis refrigerio, sacris Missarum
sollemnijs; accedens ad angelicum Sa-
cerdotem virgo contemplatiua, ei,
quid viderit, explicauit. At ille (sicut
semper auram humanæ laudis mira
prudencia declinare solebat) Ego hoc,
ait, non vidi: sed quia frigus non sensi,
sic posse fieri cogitavi. Per hoc quod

K 4 ait,

ait, Non vidi (quod utique corporaliter intelligendum est, quia nec corpore nec corpora vidit) suam, negando, humilitatem insinuat: in hoc quòd ait, Cogitavi, spiritualis visionis indicat veritatem. Qui ista mirando deficiunt (quia & viri dignitatem, & dignationem Domini IESU minimè comprehendunt) non minùs mirari poterunt, quæ subnecto. Quid enim minus admirationis habet & miraculi à prædictis, quod à fideli teste & magnæ opinionis audiuius, beatissimam Virginem & Matrem Domini visam fuisse suo Ministro, cum aureo Calice (habente auream Crucem in medio) adstitisse, cum suum vnicum Deo Patri in beatæ Matris offerret honorem; & tandem, aperto & dilatato pectore Sacerdotis, tantæ dignitatis Ministram, vnà cum Cruce & Calice, in medio pectoris suscepisse. Ego non multùm miror, eam in illud pectus visam fuisse introire, in quo
per

*Aliacius-
dam de ce-
lebrante
IOSEPH
visio.*

ORDINIS PRAEMONST. 153
per dilectionis affectum & iugem
memoriã sine intermissione manebat.

CAPVT XLVI.

Quòd additi sunt vitæ suæ nouem anni.

VOLO (utinam & dignè valeam!)
aliud præfatæ Virgini & IOSEPH
commune miraculum enarrare; quod
nobis est testimonio vtriusque com-
pertum. Percusserat seruum suum,
imò filium prædilectum, ad suam
gloriam, infirmitate & graui & lon-
ga; quæ omnibus omnino ad mortem
tendere videbatur. Venit igitur Virgo
Christi, vt suum visitaret infirmum,
quem firmiter diligebat; & vt extre-
mum vale diceret morituro. Iacebat
autem tunc, dispositione diuina, in
quodam castello, vbi à Dei famulis,
sexus vtriusque, licitè poterat visitari.
Veniens autem Christi virgo, ami-
cum quidem humanitus est miserata
languentem; altiùs * cum multo do-
lore

* Fortè le-
gendum
tamen.

K 5

lore